

af den udenlandske indkomst er nedsat i henhold til ligningslovens § 33 A eller § 33 C, jf. bestemmelsens sidste pkt.

Den udenlandske indtægt, der kan bortses fra ved anvendelsen af den særlige regel i personskattelovens § 13, stk. 5, er *nettoindtægten*, d.v.s. bruttoindtægten i vedkommende land, reduceret med de fradragsberettigede udgifter, der vedrører erhvervsen af den bruttoindtægt.

I tilfælde, hvor en lempelsesberettiget udenlandsk indkomst består af f.eks. renter, udbytte eller royalties har der, hvis sådan indkomst ikke beskattes her i landet, været rejst tvivl om, hvorvidt det er nettoindtægten eller bruttoindtægten, der kan bortses fra ved anvendelsen af reglen i personskattelovens § 13, stk. 5.

Sigtet med bestemmelsen, der blev udformet i forbindelse med kildeskattens indførelse, var at hjælpe personer, der boede i Danmark og som oppebar indkomst ved arbejde i Tyskland.

For at klargøre dette sigte foreslås det at ændre denne, således at der ved overførsel af underskud mellem ægtefæller ved opgørelsen af ægtefællernes skattepligtige indkomst og personlige indkomst alene ses bort fra *personlig indkomst* fra udlandet.

Til § 3

Kildeskatteloven er senest ændret ved lov nr. 1073 af 23. december 1992, jf. Folketingstidende 1992-93 sp. 3359, 3528, 4026, 4350; tillæg A, sp. 5827; tillæg B, sp. 525, 695; tillæg C, sp. 557.

Til nr. 1.

Der er i kildeskattelovens § 24 A givet regler for, hvorledes ægtefællers kapitalindkomst (herunder kapitalafkast efter virksomhedsskattelovens § 7, jf. kildeskattelovens § 25 A, stk. 2) skal fordeles mellem dem ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst og kapitalindkomsten. Som hovedregel vil ægtefællers indbyrdes fordeling af kapitalindkomst, herun-

der renteindtægter og renteudgifter, være uden betydning for størrelsen af ægtefællernes samlede indkomstskat. Ligningsmyndighederne vil derfor i almindelighed være tilbageholdende med at tilside-sætte den af ægtefællerne selvangivne fordeling, uanset om den eventuelt ikke ganske stemmer overens med reglerne i § 24 A.

Det anførte gælder imidlertid ikke, såfremt en af ægtefællerne eller begge har lempelsesberettiget udenlandsk indkomst. I disse tilfælde vil ægtefællerne ofte kunne minimere størrelsen af den samlede skat ved at vælge den for dem optimale indbyrdes fordeling af kapitalindkomst.

Det kan ikke med sikkerhed antages, at kildeskattelovens § 24 A i alle tilfælde, hvor der foreligger lempelsesberettiget udenlandsk indkomst, vil være et tilstrækkeligt værn imod ægtefællers forsøg på at opnå utilsigtede skattebesparelser. Dertil kommer, at problemerne i så henseende må forventes at blive af større omfang end hidtil, såfremt den i lovforslagets § 1, nr. 2, foreslåede stadfæstelse af nettoprincippet gennemføres.

Det foreslås derfor, at der tilvejebringes en særskilt lovhjemmel for at foretage den i lovforslagets § 1, nr. 2, nævnte opgørelse på grundlag af ægtefællernes *samlede* kapitalindtægter eller kapitaludgifter.

Til § 4

I *stk. 2* foreslås, at loven får virkning for indtægter og udgifter, der vedrører tiden efter lovens fremsættelsesdato.

For arrangementer, der er etableret før lovens fremsættelsesdato og som er baseret på spekulation i forskellen mellem en udenlandsk rentebeskatning og værdien af et dansk rentefradrag, vil loven alene have virkning for indtægter og udgifter, der vedrører perioden efter lovens fremsættelsesdato, uanset hvornår de pågældende renter er forfaldne til betaling.